

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „VICTORIA” dla towarów należących do klas 31, 32 i 33; hiszpański słowny znak towarowy „VICTORIA” dla towarów należących do klasy 32.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie zaskarżonej decyzji i częściowe odrzucenie zgłoszenia

Podniesione zarzuty: błędna wykładnia i zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2010 r. — Vesteda Groep przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-206/10)

(2010/C 179/90)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Vesteda Groep BV (Maastricht, Niderlandy) (przedstawiciele: G. van der Wal i T. Boesman, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności Komisji z dnia 15 grudnia 2009 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 26 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotyczącej pomocy państwa E 2/2005 i N 642/2009 (Niderlandy) — pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa społecznego. Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że w motywach 25 — 37 zaskarżonej decyzji Komisja błędnie uznała, naruszając przy tym

prawo, iż niderlandzki system finansowania mieszkalnictwa społecznego i wszystkie zmiany wprowadzone doń po wejściu w życie traktatu EWG stanowią pomoc istniejącą, i na tej podstawie dokonała jego oceny na podstawie art. 108 ust. 1 TFUE oraz rozdziału V rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾. W opinii skarżącej Komisja popełniła błędy w ocenie, nie zasięgnęła w wystarczającym stopniu informacji o zmianach tego systemu oraz niedostatecznie uzasadniła zaskarżoną decyzję.

Po drugie, w opinii skarżącej Komisja błędnie i z naruszeniem prawa zatwierdziła w zaskarżonej decyzji środki zaproponowane przez Niderlandy w rozumieniu art. 19 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 na podstawie art. 19 tego rozporządzenia. Zatwierdzone przez Komisję środki są niewystarczające lub niewłaściwe do tego, aby zapewnić zgodność istniejącej pomocy z art. 107 TFUE w związku z art. 106 TFUE. Ponadto Komisja błędnie zastosowała warunki określone w art. 106 ust. 2 TFUE i niedostatecznie uzasadniła swą decyzję.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie i z naruszeniem prawa nie wszczęła postępowania zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE oraz art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 659/1999.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2010 r. — Cree przeciwko OHIM (TRUEWHITE)

(Sprawa T-208/10)

(2010/C 179/91)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Cree, Inc. (Durham, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat V. Schiller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie R 985/2009-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „TRUEWHITE” dla towarów należących do klas 9 i 11

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 4, art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający.

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy nie ma charakteru opisowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2010 r. — Deutscher Ring przeciwko OHIM (Deutscher Ring Sachversicherungs-AG)

(Sprawa T-209/10)

(2010/C 179/92)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutscher Ring Sachversicherungs-AG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Busse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie R 1290/2009-1 i zarejestrowanie zgłoszonego znaku towarowego;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Deutscher Ring Sachversicherungs-AG” dla usług należących do klasy 36.

Decyzja eksperta: Odrzucenie wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony wspólnotowy znak towarowy posiada odróżniający charakter i nie jest wyłącznie opisowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. 2009, L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2010 r. — Autogrill España przeciwko Komisji

(Sprawa T-219/10)

(2010/C 179/93)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Autogrill España, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan i R. Calvo Salinero, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Uznanie zawartych w skardze zarzutów za dopuszczalne i zasadne;

— stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji C(2009) 8107 wersja ostateczna z dnia 28 października 2009 r. dotyczącej amortyzacji podatkowej wartości firmy w przypadku nabycia znacznych udziałów w przedsiębiorstwie zagranicznym [pomoc państwa nr C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007)] w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła w nim, że art. 12 ust. 5 Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (ujednolicono tekstu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych — TRLIS) zawiera elementy pomocy państwa;

— tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 4 tej decyzji w zakresie, w jakim Komisja nakazuje w nim zastosowanie odzyskania pomocy w odniesieniu do transakcji, jakie miały miejsce przed opublikowaniem w Dz.U. UE ostatecznej wersji decyzji, której dotyczy niniejsza skarga, oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.